

Θεραπεία.

Ὁ θεῖος Ἱπποκράτης λέγει (π. διαίτης) ὅτι «πρὸς τὸ μὴ νοσεῖν χρὴ ἀποφεύγειν τὰ αἷτια καὶ ἐξαλείφειν τὰ προδρομικὰ συμπτώματα πρὶν ἔτι ἀναφανῇ ἡ νόσος.»

Τὰ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν αἰτίων, καὶ τὰ πρὸς ἐξάλειψιν τῶν προδρόμων μέσα διδάσκει ἡ ὁγεινή. Ἐν γένει ὅμως ἅμα ἀναφανῶσιν προδρομικὰ συμπτώματα πρᾶξον τάδε·

Α'. Παῦσον πᾶσαν ἐπίπονον ἐργασίαν σωματικὴν καὶ νοερὰν, καὶ ἐξακολούθει μόνον μικρὰς κινήσεις τοῦ σώματος. Ὁ Πλάτων περὶ τούτων ἐκφράζεται οὕτω πως.

«Μήτε σῶμα κινεῖν ἀνευ ψυχῆς, μήτε ψυχὴν ἀνευ σώματος.»

Β'. Μὴ τρῶγε σκληρὰς τροφάς. Ἄπεχε κρέατος ἡλικιωμένου ζώου, πεπυγμένων ὠν, ταριχηρῶν, ἰχθύων, λιπαρῶν, καὶ πάσης δυσπέπτου τροφῆς. Μὴ πίνε οἶνον. Μὴ τρῶγε, ἂν μὴ πεινᾷς. Κατὰ δὲ τὸν Ἱπποκράτην, καὶ πεινῶν μὴ τρῶγε· «λιμοκτονίης δέεται.»

Γ'. Ἐὰν διψᾷς πίνε πορτοκαλλάδα, λεμονάδα, σομάδα, ἢ ζυμὸν ὀρνίθου.

Δ'. Ἐὰν ἦσαι δυσκοίλιος πρὸ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν, ποίησον καθαρτικὸν κλύσμα. Μὴ λάμβανε καθάρσιον κατὰ τὴν δευτέραν ἢ τρίτην ἡμέραν τῶν προδρόμων· διότι ἐνίστε ἐπιβαρύνεται ἡ νοσηρὰ κατάστασις· ἐπειδὴ πάντοτε πᾶν καθάρσιον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον παράγει ἐρεθισμὸν ἐπὶ τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, καὶ χαλαρώνει τὰς τοῦ σώματος δυνάμεις.

ΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΝΛΕΪ

Ὁ Ἑρρίκος Μ. Στάνλεϋ ἀπέκτησεν ὄνομα οὐχὶ κατώτερον τοῦ τοῦ Λίβινγκστον. Ἐγεννήθη ἐν Οὐαλίᾳ, ἔχει ἡλικίαν τριάκοντα ὀκτὼ ἐτῶν, ὑπηρετήσεν εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἦτο ποτὲ ἀνταποκριτὴς τοῦ Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἠγέρθη ἐκστρατείας 195 ἀνδρῶν ἧτις εὔρε τὸν Λίβινγκστον· ἔκτοτε δὲ διηύθυνε μεγάλην ἀνιχνευτικὴν συνοδείαν διὰ τῆς Ἀφρικῆς ἀπὸ Ἀνατολῶν εἰς Δυσμὰς, ὀλίγον πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Ἰσημερινοῦ. Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1875, ἀνεχώρησαν τῆς λίμνης Βικτωρίας, καὶ ἡ ὁδοπορία συνετελέσθη περὶ τὸ 1877, ἀκολουθήσασα τὸν ροῦν τοῦ Κόγκη ἢ Λουκλάβα ὡς ὁ Στάνλεϋ νομίζει ὅτι πρέπει νὰ κληθῇ. Οὐδεὶς ἐγίνωσκε πρότερον ποῦ ἦσαν αἱ ἐκβολαὶ τοῦ μεγίστου τούτου ποταμοῦ, ἔχοντος μῆκος 3000 μιλίων. Ἡ συνοδεία τοῦ Στάνλεϋ, συνισταμένη εἰς περὶ τοὺς 150 ἀνδρας, ὑπέφερε μεγάλας ὀστερήσεις, καὶ συνεχρότησε τριάκοντα δύο μάχας μεγάλας καὶ μικράς, μετὰ ἐχθρικῶν φυλῶν, ἀπολέσασα τριάκοντα πάντες ἐκ τοῦ αἵθετός της πρὸ τοῦ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁδοπορίας. Ὅποτε κατέλιπε τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν οὐδεμίᾳ θρῖξ λευκῇ ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Στάνλεϋ, ἀλλ' εἰς ὀλιγώτερον τῶν τριῶν ἐτῶν, ὅταν ἐφθάσε τὴν δυτικὴν παραλίαν, αἱ τρίχες του ἐγένοντο ἀργυρόχραιοι.

Η ΚΡΙΜΑΙΑ

Τῆς χερσονήσου Κριμαίας ἡ ἱστορία ἀρχεται ἀπὸ τῆς 8ης πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος, ὅταν οἱ Σκύθαι κατεῖχον αὐτήν. Ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ταύτης περιόδου μέχρι τῶν ἡμερῶν μας περιῆλθεν εἰς χεῖρας πολλῶν διεδεξαμένων ἀλλήλους ἐπιδρομέων. Μετὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ Ῥωμαίους ἦλθον οἱ Γότθοι, Οὐννοι, Οὐγγροι καὶ πλείστοι ἄλλοι, μέχρι τοῦ 1237 ὅτε οἱ Τάρταροι κατέλαβον αὐτήν, μεθ' ὧν οἱ Γενουήνσιοι καὶ Βενετοὶ ἐνῆργουν ζωερὸν ἐμπόριον. Τῷ 1475 οἱ Τούρκοι ἐπέπεσον αὐτῆς, τὴν κατέστησαν ὑποτελῆ ἀλλὰ τὴν ἀφῆκαν ἐν τῇ κατοχῇ τῶν Ταρτάρων καὶ τοῦ Χάνου αὐτῶν. Τῷ 1783 οἱ Ῥώσοι τὴν κατέλαβον, καὶ κατέγιναν ἀμέσως πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτῆς θεωρήσαντες αὐτήν ὡς τὴν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἄγουσαν. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶναι κυρίως ταρταρικός, καὶ ἀνέρχεται εἰς 250,000. Ἐχει γῆν εὐφορον καὶ γλυκὺ κλίμα· ἔχει ἀμπελοφυτεῖας καὶ οἰνοποιητικὰ καταστήματα.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΚΓ'.—ΠΑΛΙΟΝΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

Τὰ ἔντομα ποικίλα ἔχουσιν ἐργαλεῖα ἢ ὄργανα. Ὑπάρχει μυία ἔχουσα ὄργανον ἐν εἶδει πρίονος τὸν ὁποῖον μεταχειρίζεται ἵνα ἀνοίξῃ θέσιν εἰς ἣν νὰ καταθέσῃ τὰ ὠὰ τῆς ἐν ἀσφαλείᾳ ἔχουσα καὶ εἰδὸς τι ἱξοῦ δι' οὗ τὰ προσκολλᾷ, ὡς σωστὸς ξυλουργός.

Ὑπάρχουσιν ἔντομα τινὰ ἔχοντα κοπτικὰ ἐργαλεῖα, δι' ὧν κόπτουσιν ὡς ἡμεῖς διὰ τῶν ψαλλίδων. Ὑπάρχει μέλισσα ἀξιοσημείωτος ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην, ἔχουσα καὶ τρύπανόν. Τὴν φωλεάν της ποιεῖ εἰς ἀρχαῖον ξύλον. Καθαρίζει διάστημα ἐν αὐτῇ διὰ τοῦ τρύπανου, εἶτα διὰ τῶν κοπτικῶν ἐργαλείων ἀποκόπτει τεμάχια φύλλων ὅπως στρώσῃ τὴν φωλεάν, τὰ ὁποῖα καταρτίζει οὕτως ὥστε νὰ προσαρμοζῶνται εἰς τὴν κοιλότητα τοῦ κορμοῦ.

Εἰσὶ τινὰ ζῶα ἔχοντα μηχανισμὸν ὅπως ποιῶσι τὰς ἐργασίας των ὡς ὁ μεταξοσκώληξ καὶ ἡ ἀράχνη ἢ πολὺ λεπτὰ ἔργα ποιῶσα.

Τὰ ζῶα δὲν δύνανται νὰ μεταχειρίζονται μαχαίρας καὶ περόνια, ὡς ἡμεῖς, εἰς κατάτμησιν τῆς τροφῆς των· ἔχουσιν ἐπομένως ἐργαλεῖα δοθέντα αὐτοῖς τὰ ὁποῖα καλῶς τοῦτο ποιῶσιν. Οἱ μακροὶ καὶ ὀξεῖς ὀδόντες τοὺς ὁποίους οἱ κύνες, αἱ γαλαὶ, αἱ τίγρεις ἔχουσι, εἰσὶν ἀντὶ ἐργαλείων πρὸς κατάσχισιν τῶν σαρκῶν τὰς ὁποίας τρώγουσιν. Ἡμεῖς δὲν χρειαζόμεθα τοιούτων ὀδόντων διότι δι' ἐργαλείων ἐφευρεθέντων ὑπὸ τοῦ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ἱκανῶς κόπτομεν τὴν τροφήν.

Εἶπομεν ὅτι ὁ ἐλέφας δύναται ν' ἀνασύρῃ ὕδωρ ἐντὸς τῆς προβοσκίδος του. Ἡ προβοσκίς του ἐπομένως εἰ-